

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

VIII. évf. 46. szám –ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP (2018.11.18.)

OLVASMÁNY Dán 12, 1-3 SZENTLECKE Zsid 10, 1 1-14. 18

Válasz: *Védelmezz engem, Istenem, hiszen tebenned bízom.*

A kétellentétes kép jól bemutatja Jézus mondanivalóját. Ő valóságosan a szív hódolatát érti. A farizeusok a vallási gyakorlatokban csak önmagukat keresik, nem Istent, és így hiányzik belőlük a vallás lényege. A szegény özvegy jelenete két dologra mutat rá. Az egyik az, hogy Istennek nem az adomány nagysága fontos, hanem a lelkiület. A másik pedig az, hogy Isten látja legkisebb tetteinket is, és számon tartja azokat.

EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 12, 38-44)

Egy alkalommal, amikor Jézus tanított, ezt mondta a tömegnek:

„Óvakodjatok az írástudóktól, akik szívösen járnak hosszú köntösben, és szeretik, ha nyilvános tereken köszöntik őket. Örömet elfoglalják a zsinagógában és a lakomákon a főhelyeket. Felélik az özvegyek házát, és közben színleg nagyokat imádkoznak. Ezért keményebb ítélet vár rájuk.”

Ezután leült szemben a templompersellyel, és figyelte, hogy a nép hogyan dobja a pénzt a perselybe. Sok gazdag sokat dobott be. De egy szegény özvegyasszony is odajött, és csak két fillért dobott be.

Erre magához hívta tanítványait, és így szólt hozzájuk: „Bizony mondom nektek, ez a szegény özvegy többet adott mindenkinél, aki csak dobott a perselybe. Mert ők a feleslegükből adakoztak, ez pedig mindent odaadott, amije csak volt, egész vagyonát.”

A HÉT SZENTJE

21-én Egyházunk A Boldogságos Szűz Mária bemutatását ünnepli. Az Egyház a jeruzsálemi templom közelében épült új Mária-templom felszentelési évfordulóját ünnepli ezen a napon. Jakab apostol apokrif ősevangéliumában olvashatjuk, hogy Máriát hároméves korában szülei a templomban Istennek ajánlották. A keleti egyház nagyon korán megemlékezett erről az eseményről, míg a nyugati egyházban XI. Gergely, majd IV. Sixtus hatására terjedt el az ünnep.

Urunk, Istenünk, tisztelettel ünnepeljük a Boldogságos Szűz Mária dicsőséges emlékezetét. Kérünk, részesíts minket közbenjárására kegyelmed teljességéből.

ÉLET IGÉJE – 2018. NOVEMBER

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.” (Jel 3,20)

Gyakran halljuk, hogy kopognak az ajtón. Lehet, hogy a postás az, vagy a szomszéd, esetleg a gyermekünk barátja, de az is lehet, hogy valaki ismeretlen. Vajon mit akarhat? Vajon elég óvatosak vagyunk-e, ha ajtót nyitunk és beengedjük otthonunkba, akit nem ismerünk jól?

Isten igéje a Jelenések könyvében mégis a váratlan vendég befogadására hív.

A keresztények sokat okulhatnak ebből a könyvből, szerzője a laodiceai ősegyháznak ír az Úr Jézus nevében, aki szeretetből meghalt és föltámadt minden emberi teremtményért.

Tekintéllyel szól, mely ebből a szeretetből fakad. Dicséri, kiigazítja és meghívja a hívők közösségét, hogy fogadják el az Úr hathatós segítségét, amelyet azoknak kínál, akik készek felismerni az ő hangját, és „ajtót nyitnak” neki.

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.”

Ma is úgy, mint egykor, az egész keresztény közösséget arra hívja, hogy győzzük le a félelmeinket, a megosztottságot, téves meggyőződéseinket, hogy nyitva álljon ajtónk Jézus érkezésére. Ő ugyanis mindennap más „ruhában” mutatkozik: a mindennapos szenvedésekben, a meggyőződésünkhöz való hűség nehéz-

ségeiben, életünk fontos döntéseinek kihívásaiban, de mindezekelőtt az emberekben, akikkel a nap folyamán találkozunk. Ez egyben személyes meghívás is, hogy megálljunk egy meghatározott pillanatban Jézussal, mint egy barátal, az est csendjében, és asztalhoz ülünk: ez a legalkalmasabb idő arra, hogy figyelmesen és nagyon nyitottan beszélgetni kezdjünk vele.

Hallgattassuk el a zajokat, hogy felismerjük és meghalljuk a hangját, a Lelkét. Egyedül Ő képes felszabadítani bennünket félelmeink alól, és segít megnyitni a szívünk ajtaját.

Chiara Lubich így beszél a tapasztalatáról: „Mindent el kell hallgattatni magunkban ahhoz, hogy felfedezzük bennünkben a Lélek Hangját. Úgy kell felszínre hozni ezt a Hangot, mintha egy gyémántot emelnénk ki a sárból: meg kell tisztogatni, meg kell mutatni, és kellő időben oda kell ajándékozni, mert Szeretet, és a Szeretetet ajándékozásra való: olyan, mint a Tűz, mely ha szalmával vagy valami mással érintkezik, lángra lobban, különben pedig kialszik. Növekednie kell bennünk a Szeretnek, és ki kell áradnia.”(1)

Ferenc pápa azt mondja: „A Szentlélek ajándék, ő belénk költözik, és gyümölcsözővé teszi életünket úgy, hogy ezt az ajándékot továbbadhassuk másoknak. [...] A Szentlélek működésének az a következménye, hogy már nem saját énünket tartjuk életünk középpontjának, hanem megnyílunk a közösség „mi”-jére: befogadunk, hogy adjunk. Nem mi vagyunk a középpontban: mi eszközei vagyunk az ajándéknak mások számára.” (2)

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.”

Az evangéliumra jellemző kölcsönös szeretettel a keresztények is olyanok lehetnek, mint Ő, Isten jelenlétéről tehetnek tanúságot napjainkban is.

Egy fiatalasszony meséli: „Váratlanul felhív a férjem, hogy egy unokahúga, akivel csak évente egyszer, futólag találkozunk, a segítségünket kéri. Már egy ideje konfliktusok vannak közte és a barátja között, akivel együtt él, de most végleg összeveszték, és szeretne elköltözni tőle. Persze, segítünk az albérletkeresésben, válaszolom, de némi beszélgetés után kiderül, hogy az unokahúga már másnap jönne, és arra gondolt, hogy hozzánk. Csak amíg nem talál albérletet. Első pillanatban sokkol ez a kérés, és csak az ellenérvek jutnak eszembe: van egy kialakult életritmusunk, három gyerekünk közül egy még totyogó, egy szobát akkor teljesen át kellene adnunk neki, ahová pont most költöztettük be a legnagyobb gyereket. Ágyunk sincs elég. Hogy fog ez működni? De a férjem emlékeztet: nincs más rokona ebben a városban. Ki segítsen, ha nem mi? Röviden imádkozunk és amikor leteszem a telefont, már jönnek is a megoldási ötletek: vagy egy szivacsunk, azon tud aludni; ha kipakolunk egy polcra, tudja hová tenni a ruháit. Másnap megérkezett, és végül két hónapig maradt. Sok mindennapi lemondással és alkalmazkodással járt ez az időszak, de ajándék is volt, mert sokat játszott a gyerekekkel, és mi is jobban megismerhettük őt.”

Mindannyian meg vagyunk hívva, hogy ajtót nyissunk az Úrnak, aki kopog, hogy aztán vele együtt elmenjünk azokhoz, akik mellettünk élnek.

LOYOLAI SZENT IGNÁC NÉGY TANÁCSA, HOGY JOBBAN BOLDOGULJUNK AZ ÉRZÉSEINKKEL

A *Lelki gyakorlatok*ban Ignác nagy emberismeretről tanúskodik és gyakorlatias tanácsokat ad, hogyan értsük meg és hogyan kezeljük az érzelmeinket, legyenek akár negatívak, akár pozitívak.

Azonosítsd!A rendalapító művében nagyon érzékletesen írja le az érzelmeiket. A „vigasz” szót olyan esetekre használja, amikor a reményben, hitben, szeretetben növekszik az ember, mindazokra a belső örömekre, amelyek a mennyei dolgokhoz és a lélek megváltásához visznek közelebb, s megnyugtatják a lelket a Teremtőben. Vigasztalanságnak, elhagyatottságnak azt nevezi, amikor sötétség és háborgás támad a lélekben, vonzódás

ahhoz, ami alantas és e világi; aggodalom, mely a különféle nyugtalanságokból és kísértésekből fakad.

A lelki gyakorlatozóknak többek között azt tanácsolja Szent Ignác: „... főleg azokra a pontokra figyeljek és ott időzzem hosszabban, ahol nagyobb vigaszt vagy vigasztalanságot, vagy nagyobb lelki indítást éreztem” (LGY 62).

Nem mindig könnyű azonosítani, hogy voltaképpen mit is érzünk. Sokszor beszélnek napjainkban arról, hogy kapcsolatban kell állnunk a saját érzéseinkkel. Ez azonban sokunknak nehézséget jelent, főleg ha gyerekkorunktól azt éltük át, hogy amit mi szeretnénk, amit mi érzünk, az nem számít. Az ilyen gyerekek a túlélésre koncentrálnak, és elrejtik az érzéseiket. Még ha később kedves embereket is ismernek meg, akkor is nehezükre esik kimutatni valódi érzéseiket. Hasonló hatása lehet a traumatikus élményeknek is.

Bármelyikünkkel előfordulhat azonban, hogy tagadjuk saját érzéseinket, vagy esetleg meg se látjuk őket – különösen akkor, ha túlságosan arra figyelünk: mit *kellene* éreznünk, vagy hogy mások mit éreznek.

Fogadd el! Közhelyesnek hangzik, de fontos: az érzéseink nem jók és nem rosszak. Mindegyikük, még a düh és a féltékenység is információt szolgáltat magunkról, ami után miénk a választás szabadsága jó vagy rossz döntéseket hozni.

Loyolai Szent Ignác tisztaban volt mindezzel, ezért a *Lelki gyakorlatokban* sem itéli el a negatív érzéseket, és nem viszi túlzásba a lelkesedést a „vigaszt”-ok kapcsán sem. Józanul megfigyeli, hogy amikor valaki a lelki út elején jár még, az erény ösvénye édes, könnyű és örömteli számára, amikor azonban már közelebb került Istenhez, gyakran szomorúságot és elbizonytalanodást érez. Ignác egyiket sem mondja jobbnak, mint a másikat: mindkettőt természetesnek tartja.

Értsd meg! Szent Ignác megtérésében szerepet játszott az is, hogy megfigyelte: amikor lovagokról és azok útjairól olvas, először örömet és izgalmat érez, később viszont szomorúságot és csalódást. Azt is megfigyelte, hogy amikor szentek életéről olvas, ez pont fordítva van.

Az érzések nem egyszerű dolgok. Egy alkoholbeteg van, hogy csak otthonülőnek gondolja magát, míg valójában azért szeret otthon lenni, mert ott békében tud inni, anélkül, hogy bárki elítélné vagy leállítaná. Időnként nekünk is mélyebbre kell ásunk, hogy megértsük, miért vonz vagy taszít valami.

Szent Ignác sokat és pontosan ír az aggodásról, a szorongásról, illetve arról, amit ő elhagyatottságnak, vigasztalanságnak nevez. Amikor zaklatottak az érzéseink, és/vagy eltölt minket az aggodalom, nem szabad fontos döntéseket hoznunk, mert nem vagyunk képesek tisztán gondolkozni. Előbb nyugalmat kell találnunk, hogy objektívebb döntést tudjunk hozni, amelyet nem az aggodás motivál.

Cselekedj! Fontosak az érzések, de mégiscsak érzések. Lényeges információkat közölnek, de mivel természetük szerint változóknak, időlesek, és függenek fizikai állapotunktól is, jobb, ha nem követjük őket vakon. Érettség szükséges ahhoz, hogy meg tudjuk különböztetni a konstruktív érzéseket a negatívaktól. Ha úgy tekintünk egy érzésre, mint ami elveinkkel összhangban segít bennünket céljaink elérésében, akkor „felhasználhatjuk” ezeket az érzéseket, hogy segítsenek nekünk; ha azonban a rossz irányba vezetnek bennünket érzéseink, le kell győznünk őket, vagy legalábbis kivárhathatjuk, amíg elmúlnak. Ha átgondoljuk, miért vannak nem építő érzéseink (önzés, félelem stb.), esetleg mélyebben rejlő problémákat is azonosítani tudunk.

Szent Ignác figyelmeztet minket az érzéseink ingatagságára is. Arra tanít, hogy amikor éppen aggaszt minket valami, idézzük fel a megnyugvás pillanatait; s amikor éppen kényelemben vagyunk, gondoljunk arra, hogy majd megint jöhetnek a gondok. Az első javaslata kézenfekvőnek tűnik: a nehéz időkben arra gondoljunk, hogy „ez is elmúlik”, vagy arra: borúra derű jön, eső után mindig kisüt a nap; emlékeztethetjük magunkat a helyzetünkben rejlő pozitívumokra is: minden rosszban van valami jó.

A második javaslat ellenben olybá tűnhet, mintha egy érzéketlen sztoikus mondta volna – mégis mély bölcsesség rejlik benne. Amint nem szabad belesüllyednünk a szomorúságba, úgy a pozitív érzéseinkkel kapcsolatban is célszerű realiztikusan gondolkodni, hogy felkészüljünk az esetleges újabb nehézségekre.

PLÉBÁNIAI HIRDETÉSEK

+ November 10-től a karitás munkatársak vezetésével minden szentmise előtt 20 perccel a **Szent Erzsébet kilenced** imádkozásával készülünk a szent ünnepére.

+ Szombaton, 24 - én a délutáni szentmise után **szentségimádás** lesz templomunkban 19:00 óráig.

+ Következő vasárnap 15:00 órától az **irgalmasság órája** lesz templomunkban, melynek végén a Jézus Szíve litániát és a felajánló imát végezzük.

+ **November 18-án 18 órai kezdettel Szent Erzsébet jótékonyági bált szervezünk a Pásztor Ferenc Házban!** Belépő: sütemény, szendvics vagy üdítő. A tombolavásárlás által gyűjtött összegből hozzájárulunk ahhoz, hogy egyházközségünk rászorulóinak szép karácsonya legyen! **Szeretettel várunk mindenkit!**

+ A viski egyházközség szeretettel várja híveinket a **Szent Miklós napi búcsúra**, melyre december 6-án 11 órakor kerül sor. Beregszászból autóbust indítunk reggel 8:30-kor. Jelentkezés a plébánia irodájában. Egyéni hozzájárulás: 40 UAH.

IGENAPTÁR

November 18. vasárnap: ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP

Dán 12,1-3; Zs 15; Zsid 10,11-14.18; Mk 13,24-32

November 19. hétfő: ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET (ünnep)

Péld 31,10-13.19-20.30-31 vagy 1Jn 3,14-18 Zs 33 Lk 6,27-38

November 20. kedd

Jel 3,1-6.14-22; Zs 14; Lk 19,1-10

November 21. szerda: SZŰZ MÁRIA BEMUTATÁSA

Jel 4,1-11; Zs 150; Lk 19,11-28

November 22. csütörtök: SZENT CECÍLIA

Jel 5,1-10; Zs 149; Lk 19,41-44

November 23. péntek

Jel 10,8-11; Zs 118,14-131; Lk 19,45-48

November 24. szombat: DUNG-LAC SZENT ANDRÁS ÉS VIETNAMEI VÉRTANÚTÁRSAI

Jel 11,4-12; Zs 143; Lk 20,27-40

TEMETÉS: Kődöboc Edit – 2018. 11.09.

TAKI (Találd ki!)

A mai evangéliumban Jézus a világ végéről beszélt. Mit is mondott? Próbáld meg kiegészíteni a szöveget. (Ha nem tudnád fejből, keresd ki a bibliából: (Mk13,24-27)

Azokban a napokban, amikor a gyötremlmek véget érnek, a(mi?) elsötétedik, a hold nem ad világosságot, a(mik?) lehullanak az égről. Akkor majd meglátjátok az emberfiát, amint eljön a(miken?) hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi(kiket?) és összegyűjti(kiket?) a szélrózsa minden irányából.

HETI MISEREND

November 19, hétfő: 10:00 - Beregszász

November 20, kedd: 16:00 - Beregszász

November 21, szerda: 08:00 - Beregszász

November 22, csütörtök: 08:00 - Beregszász

November 23, péntek: 08:00 - Beregszász

November 24, szombat: 15:30 - Macsola

16:00 - Beregszász

November 25, vasárnap: 08:00 - Ardó

10:00 – Beregszász

BEREKSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENT KERESZT PLÉBÁNIA

web: www.beregszasziplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Bunda Rita

Ukrajna, 90200 Beregszász, Bethlen u. 2.

Tel./fax: +3803141-25113

e-mail: beregszasziplebania@gmail.com